

۲۸/۰۷/۲۰۲۱

فارو

په اروپاکی دمیشتونو افغانانو دتولنو فدراسیون فدراسیون سازمانهای افغانهای مقیم اروپا

گزارش کنفرانس

افغانستان به کدام طرف سوق داده میشود؟ ادامهٔ جمهوریت، امارت، سوریه ای شدن یا...؟

۲۵ جولای ۲۰۲۰، هالند

کنفرانس فارو تحت عنوان "افغانستان به کدام طرف سوق داده میشود، ادامهٔ جمهوریت، امارت، سوریه ای شدن و یا..." به شیوهٔ ویدیوکنفرانس با استفاده از برنامهٔ زوم برای بررسی اوضاع جاری در افغانستان و جستجوی شیوه های تأثیرگذاری مثبت توسط افغانهای مقیم اروپا بر جریانهای داخل کشور، برگزار شد.

در این کنفرانس ده ها تن به نمایندگی از نهاد ها، انجمن ها و عده ای از شخصیت های مستقل مقیم اروپا و افغانستان اشتراک داشتند. گرداندگی بخش نخست کنفرانس را آقای علی دلیری منشی فارو (هالند) بعهده داشتند.

کنفرانس با خوانش بیانیهٔ افتتاحیه از سوی رئیسهٔ فارو خانم لونا ولی (هالند) گشایش یافت. بانو ولی در بیانیهٔ مبسوط و همه جانبهٔ شان از وضعیت و شرایط اسفبار موجود در زندگی مردم و سایهٔ شوم جنگ و تجاوز صحبت نموده تذکر دادند که در وضعیت کنونی که خروج قوای خارجی در حال اكمال است، شدت بخشیدن به جنگ و حملات طالبان بالای مردم ملکی، تاسیسات ملی و دولتی، مکاتب، شفاخانه ها و ساحات مزدهم در شهر ها و حمله بر روستا غیر قابل توجیه است. وی کشتار و تخریب را در کشور غیر انسانی و جنایت جنگی خوانده و آنرا به نقشه های استراتژیک حکومت دول استعماری و استخبارات منطق از طریق نیرو های تحت فرمان شان مرتبط دانست.

سخنران نخست بانو بلقیس روشن، نماینده مردم در پارلمان افغانستان بود که از وضعیت و شرایط زندگی مردم زیر سایهٔ نیروهای وابسته به ارتجاع و استعمار صحبت نمود. خانم روشن وضع جاری را محصول سیاست ها و اعمال قدرتهای بزرگ طی چند دههٔ اخیر در افغانستان دانست. وی در سخنانش از حضور و کمک کشور های بیرونی و به خصوص ایران، پاکستان، روسیه و اعراب به نیروهای دهشت افکن صحبت نمود. وی گفت دولتهای این کشور ها با کمک و پشتیبانی از نیرو های سپاه و عقبرگرا تحت فرمان خود شان در کشتار، نا امنی و تخریب زیر بنا های کشور سهم دارند. خانم روشن گفت بحیث وکیل مردم فراه به مؤکلین خود وعده داده تا صدای آنها باشد و حقایق را بدون هراس بیان کند. خانم روشن از مداخلات ایران در مرز غربی افغانستان صحبت نموده و از موجودیت سپاه پاسداران و جنگجویان لشکر فاطمیون که از میان مهاجران افغانستان استخدام گردیده و در جنگ سوریه شرکت داشتند، در داخل سرحدات غربی افغانستان سخن راند. خانم روشن گفت قرارداد امنیتی با آمریکا یک خبط سیاسی بود و نتیجهٔ آنرا ملت ما اکنون به چشم سر می بینند. آمریکا حین خروج خود، سلاح های ثقیله و مهم را با مهمات آن از طریق فضا به پاکستان انتقال داد و یا هم تخریب کرد. بانو روشن عضو ولسی جرگه افغانستان جلسات صلح نمایشی را که به رهبری آمریکا در قطر، و دیگر جاها برآه انداخته میشود، یک ترفند و فریب خوانده و با صراحت ابراز

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلېکنې د لېکنېزې بڼې پازوالي د لېکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په ځیر و لولئ

داشت که راه بیرون رفت را در اتحاد و یک پارچگی مردم افغانستان برای نجات وطن شان از جنگ و تجاوز خارجی دانسته و افزود که یک ملت خود می تواند سرنوشت خود را رقم بزند و نباید به دولتهای بیگان اجازه داد تا در این امر مداخله کنند. سخنران دومی **داکتر حنان روستایی محقق و پژوهشگر آگاه در یکی از پوهنتون های آلمان** بود. موضوع بحث داکتر روستایی "ابعاد منطقوی و بین المللی جنگ کنونی افغانستان" بود. داکتر روستایی تحلیل علل و پیشینه منازعات منطقه ما را با شرحی در مورد کوشش دول غربی برای ایجاد نظم نوین جهانی آغاز نمود و ایجاد استراتژی خاور میانه بزرگ را بخشی از این نظم نوین خواند. وی گفت طبق استراتژی مذکور، هرگاه دول کشور هائی چون لیبیا، سودان، سومالی، سوریه، لبنان، قطر، ایران و افغانستان در تقابل با منافع آمریکا و طرح شرق میانه بزرگ قرار گیرند، از سر راه برداشته میشوند، که چنین هم شده به استثنای جنگ سوریه که روسیه در آن نقش مهمی در شکست آمریکا بازی کرد. نیرو های بازمانده از تروریست های نوع داعشی و دیگر گروه های افراطی که صحنه بر آنها تنگ شد، به پاکستان و دیگر کشورهای منطقه انتقال یافتند و از آنها در شعله ور شدن جنگ در افغانستان استفاده میشود و این گروه ها برای امنیت آسیای میانه و چین نیز تهدید بالقوه محسوب میشوند. به همین خاطر چین میکوشد در یک معامله با طالبان را بازنگهدارد. ایران هر چند در وضعیت خوب اقتصادی نیست، ولی در سیاستهای ایجاد چالش برای آمریکا نقش مهمی در منطقه داشته است. طالبان چند نوع اند، ایرانی، روسی، پاکستانی و چینی. هر کشور میخواهد تا به طریقی از این نیرو در آینده استفاده کند.

پاکستان که در سیاست گذاری هایش پس از کودتای ثور و در دست داشتن تمام رهبران جهادی خوب پیش رفته است، می خواهد با قدرت رسانیدن طالبان در افغانستان میزان نفوذ اش را در این کشور توسعه داده و به خواستهای عمده اش یعنی به رسمیت شناختن خط دیورند، ادامه دسترسی به آبهای افغانستان، دسترسی بلامانع بر دهلز تجارتی آسیای میانه، ختم مناسبات سیاسی افغانستان با هند، و تحکیم ستون پنجم در دولت افغانستان برسد. عربستان در رقابت اش با ایران برای کسب رهبری جهان اسلام، طالبان سنی مذهب بهترین گزینه است. تقابل سیاست های هند و پاکستان وضعیت جنگ را خرابتر کرده است. داکتر روستایی از اجماع داخلی، منطقوی و بین المللی برای حل سیاسی مشکل جنگ در افغانستان بعنوان قدم های اساسی برای خاتمه دادن به جنگ یاد آوری کرد.

بانو بلقیس لودین، ژورنالیست آگاه و فعال مدنی (آلمان) سخنران پسین بود. موضوع سخنرانی خانم لودین توضیح " ابعاد و عواقب جنگ جاری طالبان از لحاظ حقوق بشر و حقوق بشردوستانه و نقش افغانهای مقیم اروپا در زمینه" بود. خانم لودین ضمن سخنرانی شان تأکید نمودند که برای حفظ حقوق و آزادی ها بقای جمهوریت ضرور است. وی اضافه نمود دفاع از جمهوریت بحیث یک سیستم، به هیچ وجه به مفهوم دفاع از افراد نیست. خانم لودین گفت سازمانهای مدنی از طریق وداع با سیاست زدگی و وظایف و مسوولیت های شان را در برابر مردم افغانستان و وطن آبائی بهترادا کرده میتوانند. وی گفت مسوولیت بزرگی در دفاع از حقوق مدنی همشهریان و حقوق زنان بدوش نهاد های افغانی در اروپا میباشد. بانو لودین منتقد بر کار کرد های عده ای از نهاد های دولتی، سازمان های ملی و بین المللی، گروه رسانه ی، نهاد های مدنی بود و از شکست شان خبر داد. بلقیس لودین رسانه ها را بخاطر جانبداری از طالبان انتقاد نمود. خانم لودین از سیاست دو پهلوئی دول غربی در قبال افغانستان نیز یاد آوری نمود. وی گفت، طالبان دشمن مردم و دشمن زن است. راه بیرون رفت از معضلات کنونی کشور را خانم لودین در اتحاد و یک پارچه گی تمام مردم افغانستان، به دور از ملحوظات قومی، زبانی، مذهبی و ستمی خواند. وی پیشنهاد نمود تا اساسی ترین خواستها را تعیین و بشکل یک مانیفست به تمام زبان های متداول ترجمه و برای تحقق آن کارکنیم.

در این قسمت از کنفرانس ژورنالیست و فعال مدنی و سیاسی **خانم رویا قادر (آلمان)**، شعری را که بزبان پشتو در شرح جنگ و بربادی کنونی که بیگانگان به وسیله عمال شان بر وطن و مردم ما تحمیل کرده اند سروده است، دکلمه کرد که مورد تحسین قرار گرفت.

با تأسف سخنران چهارم **اقای داود ستیز (افغانستان)** که قرار بود چشمدید های خود از غرب و جنوبغرب افغانستان برای اشتراک کنندگان کنفرانس بیان نموده و بر مبنای آن در مورد مسیر بعدی وضع کشور نظر بدهد، بنا به اطلاعی که اندکی قبل از آغاز کنفرانس به فارو مواصلت کرد، نسبت خرابی وضع صحی به شفاخانه انتقال داده شده بود، کنفرانس برایشان آرزوی سلامتی و تندرستی نموده به بخش بعدی اجندا پرداخته شد.

گرداندگی **بخش پرسش و پاسخ را بانو پلوشه یمین (آلمان)** و **انجنیر شیرزاد (هالند)** به عهده داشتند. اشتراک کنندگان میتوانند طی حد اکثر ۴ دقیقه نظر یا سوال خود را با مراعات نوبت مطرح کنند

داکتر جلال زاده (سویدن) وضعیت کنونی جامعه را با سالهای ۵۸ و ۵۹ مقایسه کرد و از نقش بارز خیزش های که واقعاً

مردمی باشند، منحصراً نیرویی که در سرنوشت کشور سهم بسزا داشته می‌تواند، سخن گفت. تضاد عمیق بین دو مفهوم امارت و جمهوریت را توضیح کرد.

آقای نصیر رحیم (هالند) از سخنرانی‌ها پرسید منظورشان از ستون پنجم کی‌ها اند؟ ایشان سوالاتی هم از بانو بلقیس روشن داشتند، ولی خانم روشن بنا به معاذیری کنفرانس را قبلاً ترک نموده بودند. به سوال در ارتباط با ستون پنجم داکتر روستائی پاسخ لازمه را ارائه نمود.

آقای صبور زمانی (آلمان) یکی دیگر از اشتراک‌کننده‌ها بعد از توضیح اینکه خود روشنفکران زمینه‌ساز جنگ و سلطه افراسیاب در کشور بودند، این سوال را مطرح کرد که راه حل چیست؟ ما چی کاری مثمیری را می‌توانیم بکنیم؟ در رابطه با این سوال مهم جروبحث شد و نظراتی داده شد که در قطعنامه کنفرانس انعکاس یافته است.

خانم طاهره شمس (آلمان) هم با بیان وضعیت کنونی کشور و نا ارضی‌هایی از کم‌کاری‌های روشنفکران سوالاتی را مطرح کرد: افغانستان به کدام طرف سوق می‌شود؟ مسائل زنان چگونه است؟ کدام را قبول کنیم، جمهوریت یا امارت؟ کارهای مخفی و مرموز خلیل زاد، خط دیورند، مسائل مربوط به رسانه‌ها؛ این‌ها همه مباحثی بودند که از جانب بانو طاهره شمس مطرح شد. خانم شمس از اینکه در کنفرانس از نظر او به نحو لازم به وضع کنونی زنان پرداخته نشد، انتقاد کرد.

آقای داکتر هدایت (انگستان) بعد از تبصره بالای وضع ناهنجار امنیتی، اقتصادی و اجتماعی کشور و مردم سوالاتی را در رابطه با اینکه برای برطرف کردن وضع کنونی مردم افغانستان چی‌نقشی در آینده دارد؟ نقش سازمان ملل متحد، جنگ سالارها، طالبان و تروریست‌های خارجی در بحران افغانستان چیست و چگونه باید با آن مقابله کرد. این سوالات مستلزم بحث زیاد بوده و در آینده بصورت جداگانه به آن پرداخته خواهد شد.

داکتر هاشم دانشیار هم با اظهارتی از اینکه بحث‌ها بیشتر تحلیلی بوده به فاکت‌های که در وطن واقع می‌شود کمتر توجه می‌شود، ابراز ناراضی‌گری کرد. وی از کشتار غیر نظامیان در سپین بولدک بطور مثال نام برده و تأکید کرد که لازمست به این پرداخته شود که این جنایت را کی انجام داده است؟

آقای فقیری (هالند) ضرورت تمرکز بحث بر این موضوع را مطرح کرد که ما افغان‌های مقیم اروپا چی‌نقشی در بهبود اوضاع داشته می‌توانیم؟

آقای خیال اریویی (آلمان) هم خواهان صحبت بالای تعیین وظایف عملی بوده و اظهار داشت که با نشر قطعنامه هیچ مشکلی را حل کرده نمی‌توانیم.

بانو پروین سرابی (هالند) با پیشکش پیشنهاد ایجاد یک گروه فشار را نمود تا جای اغانهای مقیم اروپا در مسائل کلان کشور خالی نباشد. زنها باید موازی با مردان حرکت کنند.

خانم یوسفزی (سویدن) خواستار آن شد تا حقوق و آزادی‌های مدنی و بخصوص احترام به حقوق مدنی و سیاسی زنان خط سرخ در هر نوع حل سیاسی مشکل افغانستان باشد.

آقای یاری (هالند) پیشنهادی داشت در مورد تظاهرات در شهر لاهه هالند و از دوستان و نهاد‌های مقیم هالند دعوت کرد تا سهم شانرا ادا کنند.

جمع بندی کنفرانس از جانب **آقای شعیب لعلی (انگلستان)** صورت گرفت و در کل این کنفرانس را با ارزش خواند و صدای متحد حاضرین در خصوص حل سرنوشت مردم به دست خودشان را ستایش نموده و فضای دوستانه و دموکراتیک بحث را به همه تبریک گفت. محترم لعلی با وصف اذعان به اینکه به مسائل مطروحه از جانب اشتراک‌کنندگان در کنفرانس پرداخته شد، چنین نظر داد که روی هم‌رفته جای بحث و مذاقه بیشتر باقی مانده است وی گفت، شاید لازم باشد در یک کنفرانس دیگر سوال مشخص "ما چی کرده می‌توانیم؟" را مطرح کرد.

کنفرانس که بساعت چهار عصر آغاز شده بود، به ساعت هفت و نیم شام خاتمه یافت.

د پانو شمیره: 34تر3

افغان جرمن آنلاین په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په ځیر و لولئ